

Publicerad 2007-12-20 13:10 av Algotezza

Saga inspirerad av Lundstens stycke Johannes och Huldran

I ALDRIGSKOGEN

Lita ej på huldrans leende
men ha överseende
med hennes opålitlighet.
Hon förräder dock ej er hemlighet
i tjärnen i skogen,
i värmen på logen.

Du fick till och med
se hennes rygg;
så trygg
var hon i ditt sällskap.
Hon litade på dig
men du kan aldrig
lita på henne;
vad är hon mer än ett stycke bränne?

Naturens barn
och kulturens barn
kan aldrig mätas,
kan ej göras
till vänner
även om de känner
de kan mötas i skogen
och på logen.
Huldran kan aldrig bo i hus
och tål ej solens ljus.
Mannen kan hon blott förhäxa
tills hon lärt sin läxa.

/ Algotezza

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Algotezza med Poeter.se id #2040 innehar upphovsrätten